

[Jes Lunde]

Efter ændringen af artikel 57 i Romtraktaten kræver det ikke længere enstemmighed at gribe ind i de enkelte landes regler for kreditpolitik. Et flertal i Ministerrådet kan herefter vedtage direktiver som foreslået af Kommissionen, der giver andre landes kreditinstitutioner fri adgang til det danske marked på tværs af danske lånelofter, udlånsbegrænsninger og andre reguleringer fra Nationalbankens side, som derved i praksis bliver gjort virkningsløse.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Det spørgsmål, der er stillet af hr. Jes Lunde, må nok bero på en misforståelse, og derfor kan jeg selvfølgelig ikke svare bekræftende på det.

Artikel 57 indeholder hjemmel til at harmonisere reglerne om selvstændig erhvervsvirksomhed med henblik på at lette etableringsretten samt den frie udveksling af tjenesteydelser, jfr. artikel 66.

Etableringsfriheden indebærer adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder på de vilkår, som etableringslandets lovgivning har fastsat for landets egne statsborgere, jfr. artikel 52, stk. 2, samt tilsvarende for tjenesteydelser, jfr. artikel 60, stk. 3. Dette indebærer, at de vilkår, der fastsættes på det pengepolitiske område, også vil gælde udenlandske virksomheder, der er etableret i Danmark.

Ændringen af artikel 57, stk. 2, vedrører derfor ikke Nationalbankens muligheder for at føre kreditpolitik og begrænser ikke Danmarks pengepolitiske handlfrihed.

For god ordens skyld skal jeg tilføje, at der i EF-pakken heller ikke er andre bestemmelser, som begrænser den pengepolitiske handlfrihed. Derfor må jeg altså besvare spørgsmålet med et klart nej.

Jes Lunde (SF):

Jeg hæftede mig ved, at økonomiministeren begrænsede sig til at tale om den situation, hvor udenlandske firmaer etablerer sig i Danmark, og det er også klart for mig, at de vil falde ind under dansk lovgivning, når de etablerer sig her.

Men det er ikke nødvendigvis den situation, vi bliver stillet over for. Man kan meget vel forestille sig, at udenlandske banker og

kreditinstitutioner uden at etablere sig i Danmark ønsker at yde en kreditgivning ind over den danske grænse. I så tilfælde kan jeg ikke se noget til hinder for i artikel 57, at de vil kunne udøve en sådan virksomhed, uden at Nationalbanken har mulighed for at skride ind.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil gerne føje til, at det i henhold til hvidbogen netop er en af intentionerne at liberalisere eller harmonisere forbrugskrediten, og det præciseres, at en udenlandsk bank, der optræder på det danske marked, gør dette i henhold til hjemstatens lovgivning og tilsynsmyndighed.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at følgende ord i den nye affattelse af artikel 57 i den paragraf, der kræver enstemmighed, udgår: »Beskyttelse af opsparingen, især ydelse af kredit og udøvelse af bankvirksomhed«. Det vil sige, at disse funktioner, der hidtil kun har kunnet harmoniseres ved enstemmighed, for fremtiden, hvis pakken skulle blive vedtaget, vil kunne harmoniseres ved kvalificeret flertal. Det er en afgørende ændring.

Formanden:

Jeg hørte ikke spørgsmålet, men det er muligt, at økonomiministeren gjorde.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Som jeg sagde i mit første svar, kan udenlandske banker ikke operere her i landet, uden at de er underkastet dansk lovgivnings almindelige regler, så det ligger helt klart. Det andet spørgsmål, hr. Rahbæk Møller stillede, var spørgsmålet om, hvorvidt man kunne gennemføre disse ting med flertal. Det kan man ikke; det er pillet ud af artikel 57, og det betyder, at hvis man rejser disse spørgsmål, skal der være enstemmighed om det. Jeg gad vide, hvilket af de andre lande der ville acceptere, at Kommissionen eller Ministerrådet begyndte at blande sig i, hvilken kreditpolitik man skulle føre i de enkelte lande. Det er derfor, der skal være enstemmighed, ligesom der skulle, også da det stod i artikel 57.

Jes Lunde (SF):